

ZA RAZVEDRILLO

Napredovanje. Staroavstrijski major je silno sovražil žide. Da bi jih jezil, je dal svojemu konju židovsko ime Izak. Nekoč je major dražil židovskega trgovca Abrahama: »Ali se čudite, da je postal moj konj žid in si prilastil židovsko ime?« — Abraham: Zakaj bi se čudil, če konj napreduje do žida, ko vidim, da se je osel povselp celo do majorja!

Slaba knjiga. Gospod župnik je v cerkvi pridigal zoper slabe knjige, ki so res škodljive, človeka vznemirjajo itd. »Ako imate take knjige, zažgite jih, ali pa jih prinesite meni!« — Prihodnjo nedeljo je prišel h gospodu župniku kmetič in mu prinesel v papir zavito knjižico rekoč: »Imam samo dobre knjige doma. A ta-le knjiga pa me vznemirja!« — Bila je davčna knjižica.

Med cestnimi roparji. Gospodična razburjena: »Vi vendar ne boste mene oropali?« — Ropar: »Ah ne, gospodična, za dame treba ženske postrežbe. — Hej, stara, hitro preišči tej gospodični denar in dragocenosti!«

Pri poroki na Štajerskem. Pri poroki na Kranjskem rečeta ženin in nevesta le vsak enkrat »da«, na Štajerskem pa trikrat. Pa je prišel neki Kranjec na Štajersko po nevesto in šel takoj k poroki, za ta običaj pa ni vedel. Ko je bil prvič vprašan, je enodušno rekel: »Da.« Pri drugem vprašanju je malo postal, ko pa je videl, da duhovnik in drugi čakajo na odgovor, je pa nevoljno odgovoril: »Menda ja!« — Pri tretjem vprašanju se je obrnil k nevesti, rekoč: »Zdaj pa še vendar ti enkrat reci: da! Kaj bom samo jaz govoril!«

Gospa Nemec se je dogovorila s svojim možem, da se snideta opoldne v nekem hotelu. Žena je že nestrpno čakala, a moža od nikoder. Stopila je k telefonu ter poklicala številko njegovega urada. Glas, ki ga je slišala v telefonu, se ji je sicer zdel nekam čuden, vendar je vedela, da telefon glas zelo spremeni. — »Halo, ali si ti, Drago, pridi že vendar, jaz skoraj umiram.« — »Oprostite, gospa,« se je glasil odgovor, »zdi se mi, da nimate prave številke. Tu je namreč pogrebni zavod in mi rabimo le take, ki so že mrtvi!«

Huda žena. Na policijo je prisopihal možak ter se zatekel k nadzorniku: — »Zaprite me, takoj me zaprite!« — »Prej morate povedati, kaj ste zagrešili,« reče komisar. — »Ženo sem udaril...« — »Ali ste jo ubili?« — »Ne, ampak za menoj jo briše. Vsak čas me bo dohitela.«

Znamenita najdba. Mož pride nekam pozno domov in žena razgraja na vse pretege. »Molči že enkrat,« jo prosi mož, »saj se bi prej vrnil, pa sem nekaj našel. Več ti povem jutri.« — Žena ni mogla spati vso noč in je zjutraj vsa radovedna vprašala moža: »Kaj si vendar našel včeraj?« — »Novo gostilno z izvrstnim cvičkom,« odgovori mož.

Je težavno odgovoriti. Mamica je šla z malim sinčkom v cerkev. Na potu domov je sinček izpraševal mamico: »Mamica, ali so tudi taki angelčki, ki imajo le glavo in peruti?« Mati: »Seveda so!« — Sinček pa je zmajal z glavo in odgovoril: »Pa kako naredijo, kadar se hočejo vsesti?«

Nočni čuvaj. V neki vasi so imeli nočnega čuvaja, ki je uro naznanjal s trobentanjem. Ko je nekoč trobentanje dalje časa izostalo, je poklical župan čuvaja: »Čemu ne naznanjaš ure?« — Čuvaj: »Zob nimam več, pa ne morem!« — »Dobro,« je rekel župan, damo ti napraviti nove zobe na občinske stroške.« — In res, čuvaj je dobil nove zobe, a trobentanja ni bilo. Župan ga je zopet poklical pred se, kaj naj to pomeni. Čuvaj reče: »Zdaj je slabše kot prej. Zdravnik je rekel, da moram te nove zobe vsak večer v vodo dati. Kako naj torej trobentam!«

Slabe razvade.

(Piše slovenski kmet.)

Večkrat se je že letos poročalo v časopisju o graje vredni navadi, kako so tu ali tam fantje zaprli svatom cesto in zahtevali včasih prav visoko svoto denarja, predno so jih pustili naprej. — Aranžerji takih prizorov so navadno krčmarji, pri katerih fantje podarjeno odkupnino do zadnjega vinarja zapijejo.

Tako so nedavno v nekem trgu zapadno od Maribora zabarikadirali cesto mimo gostilne z mizo in stoli in je presrečni ženin moral globoko seči v žep, da je smel z nevesto naprej.

Slučajno se je v tistem kraju ženil posestnik in upokojeni uradnik železnice, ki si je iz Savske doline pripeljal nevesto na svoj dom. Zvedel je, da tudi njemu pripravljajo takšno »čast«, ki pa mu bo precej draga hodila. Resni gospod ni pomišljal dolgo, kako bi se dalo preteči neprijetnosti izogniti. Šel je na okrajno glavarstvo in zahteval, da se takšna traparija uradno prepove. Pristojna oblast je njegovi zahtevi ustregla in naročila orožništvu v dotičnem kraju, da naj prizadete gostilničarje opozori, da je zapiranje ceste in vsako nadlegovanje mimo vozečih se svatov prepovedano.

Takšna prepoved je popolnoma na pravem mestu. Novoporočenci imajo navadno resničnih potreb — za katere je treba šteti denar — več kot zadosti; ne pa, da bi ga še izmetavali za žejna grla in nekatere nikdar zadovoljne gostilničarje.

Je med ljudstvom še več takih škodljivih navad, ki bi jih bilo treba z enakimi prepovedmi odpraviti.

Predvsem so to takoimenovani prežarji pri poročnih gostijah. Ko se stemni, prilezejo od vseh strani, oprezujejo pri oknih in vratih ter čakajo na grižljaje in kozarce. Ako se jim ne da zadosti, začno zabavljati, dražiti in žaliti povabljenе goste, skrivati orodje, obračati vozove itd. V slučaju, da dobijo jesti in piti dovolj, se začno zbadati med seboj, vino jim sili v lase in za nohte, dostikrat se začne ravs in kavs in neredkokrat nese kakšen prežar ne samo v želo, ampak tudi na hrbtu nezaščitene klobase domov.

Nič boljše ni ponočno čuvanje pri mrličih. Tudi tam igra največkrat glavno vlogo pijača. Kjer vedo, da »v kleti pes laja«, tam jih ni blizu; kjer pa je mošta ali vina zadosti, tam se jih naze in natepe toliko, da bi bilo treba še mrliča iz hiše odnesti, da bi imeli ti »molilci« kje sedeti. »Gremo molit! — pravijo in vabijo eden drugega. Ko bi bila duša rajnega odvisna samo od njihove molitve, bi se gotovo »vicala« še precej časa. Ne molitev, ampak pijača in prazno govorčenje sta glavni predmet takih »molilcev«.

O teh slabih navadah poročamo ne z namenom, da bi komu kaj očitali, marveč radi tega, da bi pristojni činitelji kaj ukrenili in storili v njihovo odpravo.

USTANOVLJENA LETA 1881

CELJSKA POSOJILNICA D. D. V CELJU

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, jih obrestuje najugodnejše, nudi popolno varnost in izplačuje točno.

Celje
v lastni hiši Narodni dom

Izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter čke na inozemstvo. Izdaja Uverenja za izvoz blaga.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega aktivnega premoženja po Din 100.000.000.—
— še lastna glavnica in rezerve, ki znašajo skupaj nad Din 14.500.000.—

Maribor
Aleksandrova c. št. 11

Podružnici:

Šoštanj
(v lastni hiši) 223